

Je bent een deel van mij, ik ben een deel van jou
Maar jij was er al eerder, je was altijd het oudst
Toch blijf je zo verfrissend, de wens van elk wezen
Wanneer ik je observeer, reflecteer ik in het heden

In welke staat je ook bent, ik weet dat je niet verandert
Je vindt altijd je weg, omdat je meandert
Je bruist van levensenergie en brengt het waar je gaat
De juiste vergeten remedie, herinnert me vandaag

Dankjewel Water

Als Helmonder ben ik geboren
Als Helmonder zag ik het licht
Als Helmonder laat ik me horen
Als Helmonder doe ik mijn plicht

Waar ik in mijn leven nog zal komen
Waar ik in mijn leven nog zal gaan
Van Helmond zal ik blijven dromen
In Helmond daar ligt mijn bestaan

's Avonds wandel ik met mijn hondje,
altijd nog het uitlaatrondje,
van Venuslaan naar Kievitstraat,
voordat ie in zijn mandje gaat.

Nieuwveld, Bundertjes, Adelaarplein
Bij één van de kanalen aan de waterkant,

Hier wil ik wonen, hier wil ik zijn,
Want di is 't schônste stukske Brabant

Hier zet ik mij te rusten,
Of blijf heel even staan
Laat mijn gedachten dwalen,
Tot ik weer verder moet gaan

De spelende kinderen, de zon op de daken, daar hou ik van
Mensen in de straat, die het nog mooier maken, daar hou ik van
Aandacht van de burens, een praatje op de hoek, daar hou ik van
Gezelligheid met elkaar, dat is wat ik zoek. Ik hou er van.

Zie ik in de wei de grazende koeien
Of laat ik het zonnetje mijn wangen gloeien
Dan beseft ik dat ik leef en denk gewoon
Blij dat ik er ben en hier fijn woon

Het water in de Zuid-Willemsvaart
Kent zovele talen
Maar wat nog interessanter is
Zijn haar prachtige verhalen

's Avonds is er alweer een dag voorbij
Dus kom efkes zitten en geniet
Van alle mooie dingen om je heen
Die je soms zelfs met gesloten ogen ziet

Fijn deggur bèèèrnt
Kom us efkes zitte

Hé, het winkelcentrum is weer open
Kan ik er fijn efkes naartoe gaan lopen
Om een lekker broodje vis te kopen
Of met iemand een praatje aan te knopen

DE SLUIS

Deze sluis is er al lang
Als kind sprong ik er af, was helemaal niet bang
Nu ben ik niet jong meer, maar een oude zak
Dus tegenwoordig hou ik maar beter mijn gemak

Zie je een brug, wil je naar de andere kant
Dat vinden veel mensen en is logisch, want
Ze willen nu eenmaal ergens anders zijn
Want waar ze zich bevinden is het minder fijn

DE WEG

Mijn oppervlak is glad
Wordt gebruikt door iedereen
Men gebruikt mij voorzichtig

Of jakkert over mij heen

Ik heb een mooie, unieke naam

In Helmond vind je die slechts één

Doen jullie een beetje voorzichtig?

Want ik ben niet van steen

Wôr ter wirreld ge ôk heene gôt

Op welluk skôn plekske gaaj ôk stôt

In welluk paradijs de ge ôk waart

Tojs hedde toch ut bèeste dun aard

Het kapelletje van Binderen

Stilteplek

Om rust te vinden

Even geen lawaai, als dat mag

Vredig oord

Om bij te komen

Ingetogen, geen stress van alledag

Hé, een bankje, dat is fijn

Precies hier waar ik voor even wil zijn

Soms zitten hier wat jongeren te chillen

Door hun telefoon vergezeld

En willen ze hun honger stillen

Dan is er zo een pizza besteld

Het spettert, het tjilpt, het zoemt en kwaakt
In de lucht, het gras, het water of het zand
Geluiden die de natuur zo bijzonder maakt
In de wei, het bos of de waterkant

Hier wordt gelachen en overdreven
Er wordt geappt en driftig gebeld
Hier wordt geroddeld en gelachen
De laatste nieuwtjes worden verteld

Obesitas

Ik heb me duuzend kirre gewoge
Ben op weg nôr obesitas

De kilo's zin er án gevloge
Ik zou wille dè ik wa slanker was

Ik heb zô gèr hil lekker èète
Dè hi maaj hillemôl in de maacht

As nen dief slôjp ik nôr de koelkast
Ôk al eest midden in de nacht

Als mijn moeder zei: Kom, trek je jas aan
we gaan naar de dieren bij De Kinderboerderij

Dan ging het niet om het aaien of voeren

Maar om het lopen, zij aan zij

Dan ging het om de liedjes die we zongen

En de lach die ze lieflijk lachte naar mij

Zie de muggen vliegen, hoor de vogels zingen
Geniet van deze kleine dingen,.
Zie de mooie wolkenluchten.
Geniet van bijzondere vlindervluchten.

.....

Daar waar ik geboren ben
Getogen ook, de mensen ken

Mijn basis ligt, mijn eerste kus

Het touwtje uit de brievenbus

Daar is een goedendag nog heel gewoon

En is de natuur nog wonderschoon

Stukjes rennen, van brug naar brug

Af en toe kom ik er graag terug

Met blote voeten op een modderpad
In het bos gaan zoeken naar de verloren schat
Hier woonde ik mijn hele jeugd
Toen wist ik al dat Helmond deugt

De kerk

Als je haast hebt, loop je misschien wel voorbij
Toch is ze er.

Als de klokken luiden, kun je haar horen.
Dan roept ze.

Tegen de herrie in van een schreeuwerige wereld
Haar kleine stem.

Ze is herberg voor wie vermoeid is
Wil rust bieden.

De weg

Ik ben de grens tussen haast en rust
Een symbool voor kalmte en forceren
Daar is men zich niet van bewust
Zelfs niet na zovele keren

Waarom wil je in Helmond wonen
Zijn het de mensen of de natuur?
Denk je dat het zou kunnen lonen
die Brabantse gezelligheid en cultuur?

Vraag je je af waarom je hier bent
Kwam je later of ben je er geboren?
Ben je hier inmiddels bekend
Of heb je er zelfs je hart aan verloren?

Ik deed hier zo ontzettend goed mijn best,
Toch werd ik elke dag gepest,
Gemiddeld was ik zeker niet
Sommigen deden mij vreselijk verdriet

Omdat ik niet zo gewoontjes was
Ik liep wel, maar soms een beetje uit de pas
Maar anders dan gemiddeld is toch óók goed?

Als je er niemand kwaad mee doet?

Mijn gedrag en mening weken soms af

Wat de nodige strubbelingen gaf

Binnen de gemeenschap viel ik buiten de boot

Want het begrip van anderen was niet zo groot

Toch voel ik me meer dan nauw verwant

Met het Brabantse platteland

Ondanks een moeilijke, valse start

Zit Helmond voor altijd in mijn hart

Aan de rand van de grote stad,

knikkerde ik hier op het boerenpad

Ik ging er naar school, ik ging er ter kerke

Zag de boeren het land bewerken

Nu is er de fysio, de super, de fabriek

En word ik van de CO2 een beetje ziek

Toch wil ik hier niet weggaan, want

dit is de mooiste stad van 't land

Een zakje chips, reep chocolade

Lekkere toastjes, limonade

Nog wat kaas en een energy drank

Een beetje zappen op de bank

Na de film een blokje om
Kom, Lady, schatje, kom kom kom
Daar lopen we dan, mijn hondje en ik
Maar niet te ver, want allebei te dik

Helmond, de stad waar ik ben geboren
Helmond, geen enkele plek kan mij meer bekoren

Wakker worden in de natuur, elke dag weer
Wonen bij de Bundertjes, een hele eer

Helmond, een stad voor jong en oud
Helmond, de stad waar ik van houd

Een gezellig havenplein aan het kanaal
Ja, hier vind je het allemaal

Helmond is mijn stad

Al heb ik het er soms ook wel mee gehad.

Ik heb er niet voor gekozen
Om Hellemonder te worden
Maar ik had gewoon
Heel veel geluk.

geboortestad

lang gestrand in te veel tijd
van bestuurders en industriëlen
toch had je het altijd in je,
talent tot stadzijn verloochent zich niet

genesteld in de authentieke ziel

je liet 't levens na te zingen

de mensen, hard tegen elkaar
snijdend, spottend lachten ze je weg
om buitenstaanders te trotseren

ik verliet je

grijze jaren van groener gras
eerste liefde, blijvende liefde

om terug te komen in je lente van volwassenheid
steeds meer vogels leggen aan
even of voor altijd

Hopelijk wilt U mij geloven
Ik was 'n keer in de Lambertuskerk boven
En toen zag ik vol bewondering pas
Hoe mooi Helmond eigenlijk was

Op het platteland zie je ze volop
Mensen met een markante kop
Maar in Helmond en Maastricht
Zie je vaak een mooi stadsgezicht

Hij spreekt Engels, Duits en Frans
En bovendien Chinees en Japans
Maar vraag je hem naar zijn reisverhalen
Dan zwijgt de Helmonder in alle talen

Hij is behanger
Dat is zijn vak
Maar hij zit thuis
Ook onder de plak

Zij was lang, blond en bruin gebrand
Hij zag haar liggen op het strand
En vroeg haar toen heel spontaan
Of ze met hem in zee wilde gaan

Laatst zei ik tegen mijn vriend
Om zijn leed wat te verzachten
Jij hebt de hemel wel verdiend
Maar daar wilde hij even mee wachten

Zij had 'n heel mooi gedicht geschreven
De leraar gaf hiervoor slechts een zeven
Dus wij vonden toen we dit hoorden
Dat is toch te gek voor woorden

Hij loopt de marathon
In de brandende zon
Hij gaat als hij wint
Op de streep door 't lint

Als hij wat beter op had gelet
Had hij daar geen komma gezet
Zij leraar vindt dat dat niet kan
Maar hij maakt er geen punt van

Oosten-, Noorden-,
Westen- of Zuidenwind
Kunnen ons niet bekoren
Wij krijgen toch altijd
De wind van voren

Ik zing op de maat van het bonzen van mijn hart,
Net als een orkaan, zo hard.

De slepende onzekerheid, een hersenpan,
Zoekt steeds naar een evenwicht.

Ik zing voor mijn botten,
Die verkalken,
Ze bewegen steeds stroever,
Smeren heeft geen zin.

Ik zing voor het donker,
En het licht.
Geef me nectar,
Geen gif.

Ik zing en zwaai met mijn handen,
Gebald als een vuist,
Verstrengeld, geopend,
Met kracht, en zachtheid.

Ik zing en omarm de mensheid.
Dit alles hoort bij het leven
Net als de natuur,
Die niet kan bloeien, door droogte.

Ik zing voor de regen, met tranen uit mijn ogen
De toekomst is onvoorspelbaar,
Maar ik zing steeds opnieuw
Voor het licht.

Loop met me mee naar de stenen die fluisteren en de echo's van de lach.
Waar het geheimzinnige mysterie op je wacht.
Ontdek de geheimen van het verleden.
In ons mooie kasteel dat je nooit meer zal vergeten.

Mijn tuintje

Mijn tuintje is mijn dierbare vriend
waar ik altijd terecht kan en altijd welkom ben.
Die nooit een oordeel over me heeft en altijd luistert naar wat ik te zeggen heb.
Mijn hele leven al vertel ik hem mijn problemen,
mijn grote en kleine zorgen. Hij is er altijd voor mij
Terwijl ik met mijn handen in de aarde wroet, aard ik.
Als ik spit, haal ik oude dingen naar boven en nieuwe problemen begraaf ik.
Als ik aan takken trek, duw of zaag verwerk ik heel wat frustraties.
Als ik plant, plant ik nieuwe kansen.
Als ik snoei, krijgt alles weer vorm.
Als ik uitrust, neem ik het tempo van de natuur over, haar geheim is geduld.
De zon op mijn hoofd geeft mij nieuwe energie.
De regen geeft alles een nieuwe glans.
Soms, na een storm, moet je weer helemaal opnieuw beginnen.
Terwijl ik met mijn handen in de aarde wroet, aard ik.....

EEN NIEUWE DAG

Iedere dag als de zon opgaat
en je weer uit je bed opstaat,
komt weer een nieuwe dag
waarop je weer leven mag.

Je weet wat je gisteren hebt beleefd,
maar nog niet wat de nieuwe dag jou geeft.
Is het eigenlijk geen wonder?
Iedere dag is weer bijzonder.

De kunst van het leven
is omgaan met wat jou wordt gegeven.
Doe het met een lach en met een traan.
Laat de dagen komen en laat ze gaan.

GLIMLACH

Al tover ik met mijn gedicht
maar een glimlach op jouw gezicht.
Dan heb ik in jouw leven
nog iets moois kunnen geven.
Dan ben ik dik tevree
en lach wat met je mee.

LICHTJE

Met zomaar een gedichtje
geef ik jou een lichtje
van liefde en hoop,
van moed en vertrouwen.
Ik hoop, dat je het vast kunt houden.

DE KIST

We zijn allemaal op weg naar de kist,
maar laat je niet kisten
zolang je onderweg bent

Huis voor de Stad

solidariteit
van 't Haagje tot de Vrand
welkom in Helmond

dit huis een zegen
biedt toegang zonder drempels
tot hart en weten

samen en alleen
zoekend naar wat ons verbindt
vinden we elkaar

door te groeien
vanuit vezels tot tapijt
vlechten we toekomst

duurzaam en oprecht
gretig met passie vol vuur
brengen we verhaal

met rede en raad
delen we levensruimte
gespekt door humor

zeven dagen lang
samenkomst met Helmonders
dè's krèk wèk wou

Butske en Batske
waken over Prins en Kei
met uitzicht op Knaal

stralend in de zon
fier omringd door kubussen
Speelhuis dat ooit was

Helmond Sport the best
door grauwte smoel, ginne skrik
subiet een nul voor

Regen in mei

Het regent in mei
Het voelt heerlijk, in mij

De tuin wordt groener in mei
De zon schijnt, in mij

De natuur knapt op in mei
Het zingt in mij

Achter de wolken schijnt de zon, in mei
Ik wandel en geniet, in mij

Laat het lekker regenen, in mei
Ik hoor het ritme, in mij

Alles ruikt fris, in mei
Ik voel me goed, in mij

Na de regen komt de zon, in mei
Ik zie een regenboog, in mij

Het regent, in mei
Mijn tuinhart geniet, in mij

Tijd is een ongrijpbaar iets
Het is niet te vangen en niet vast te houden

Soms staat de tijd even stil.....
Maar dan blijkt dat hij gewoon is verder gegaan,
Terwijl je hart, je gedachten, je leven even stil stonden.

Iedereen heeft evenveel tijd op een dag
Maar als je er om vraagt, heeft bijna niemand het

Tijd heelt alle wonden
Al vragen sommige wonden om meer tijd
Tijd heb je nodig om tot jezelf te komen
Als het allemaal even teveel wordt

De tijd, lees je af op de klok
En als je even later weer kijkt, heb je geen idee waar ie gebleven is, je hebt hem niet zien gaan

Tijd heb je nodig om te groeien en te bloeien
Soms heb je daar ook meer tijd voor nodig

Het zijn niet de tijden die veranderen
Het zijn de mensen, de normen, de waarden
Minuten blijven minuten, uren blijven uren, jaren blijven jaren

Tijd heb je nodig om te sterven
Soms moet je daar ook de tijd voor nemen

Er is altijd tijd genoeg
Maar hij wordt meestal verkeerd gebruikt

Soms krijg je extra tijd, 's nachts als je niet kunt slapen
Je gedachten zijn er al, nu nog papier en pen

Soms heb je de tijd mee
Dan kan iets niet lang genoeg duren
Maar als iets tegen zit, wou je dat die tijd maar voorbij was

Neem de tijd om jezelf te leren kennen
Je zou wel eens positief verrast kunnen worden

De tijd kun je niet terugdraaien, maar ook niet vooruit zetten.
Er is alleen maar NU!

De tijd zal het leren
Niet je scholing

Neem de tijd voor verdriet
Zodat je ook weer kunt lachen

Geef jezelf de tijd..... altijd.....

De vlinder in mij
Zo teer, zo fragiel

De vlinder in mij
Soms rustig, soms rusteloos

De vlinder in mij
Fladdert rustig door het leven

De vlinder in mij
Doet haar eigen ding

De vlinder in mij
Gaet rustig op haar doel af

De vlinder in mij
Zoekt haar kleuren en haar geuren

De vlinder in mij
Wil niet gebonden zijn

De vlinder in mij
Moet je niet proberen te vangen

De vlinder in mij
Voelt zich het liefste vrij!

De nacht valt over het water
Op het water drijven lichtjes, lichtjes

De zil'vren maan liet ze vallen
Ik zag ze vallen, ik zie ze gaan

De sterretjes dansen op de ademhaling
van een briesje dat zucht over het water

Dan schuift er een wolk voor het maanlicht
en de betovering is verbroken

Het water is zwart
en in de diepte zie ik nog duizenden lichtjes
twinkelen met hun laatste kracht

Hij ging lachend door het leven
Altijd had hij goede zin

Hij zag overal de grap van
Hij was altijd voor een geintje in

Hij grapte dat het een lieve lust was
Geen geintje was hem te min

Zijn laatste grap vond hij de beste
Want zijn laatste, daar bleef hij in

Het is herfst en het waait,
er ligt blad op het pad

Ik pak mijn bezem en begin te vegen,
blad op het pad

Als ik klaar ben ligt er een bergje
blad op het pad

Een jongeman met een bladblazer blaast
het blad van het pad

Als ik aan de koffie zit valt er weer
blad op het pad

Het stoort me niet, het is herfst, dus
blad op het pad

Ik heb geveegd, het oogt opgeruimd, al ligt er
weer blad op het pad

Als ik het bos in loop zie ik geen pad
want er ligt
blad op het pad

Ik geniet, het kind in mij komt naar boven,
schopt door de bladeren
heerlijk, dat blad op het pad

DE LOFTROMPET

Als ik op een begraafplaats wandel
en de grafsteenteksten lees,
is er iets wat mij verwondert:
Is niemand van die lui hieronder
vroeger een slecht mens geweest?
Op de graven staat te lezen
dat elke dode toch in wezen
zorgzaam was, geliefd en moedig,
dierbaar toegewijd en trouw...
Nooit lees je: zij was een kenau
of: hij bedroog zijn lieve vrouw.
Waar bleven dan alle verraders,
waar ligt de ploert, de intrigant?
Waar zijn de trouweloze daders,
waar ligt die foute bajesklant?

't Is raar, maar...

Als een mens is overleden
zijn de wandaden die hij ooit pleegde
ook meteen voorgoed verdwenen.
Voor iedereen klinkt strijk en zet
op 't laatst toch weer de loftrompet.

DE HALTE VAN LIJN 9

Bij de halte van lijn negen
in de druilerige regen,

staan we dagelijks met z'n achten
kleumend op de bus te wachten.
Elke ochtend staan we daar,
maar niemand zegt iets, dat is raar.
Vroeger maakte je een praatje,
dat is nu heel ongewoon;
mensen zien elkaar niet langer
maar staren naar hun telefoon.
Ik zou 't er best op willen wagen
om een ander iets te vragen,
maar de mens kreeg lange tenen
waar je zonder het te menen
zomaar op zou kunnen staan.
Ik zou bijvoorbeeld graag eens horen
waar die vreemdeling is geboren,
maar die knappe emigrant
is daar echt niet op gebrand.
Hij kan je er zomaar van verdenken
dat jij stiekem zit te denken:
'Rot op naar je eigen land.'
En de vraag of je getrouwd bent
stel ik ook al lang niet meer,
want mensen trouwen en ze scheiden,
nemen nog een tweede leg,
en als het thuis dan weer te druk wordt,
gaan ze wéér hun eigen weg.
Daar moet je dus niet naar vragen,
dan hoor je alleen maar klagen,
daar zit veel te veel oud zeer.
'Heeft u kinderen?' is een vraag
die ik ook niet langer stel,
want opvoeders in deze tijden
zijn niet altijd te benijden.
Soms is de pleuris uitgebroken
en is het contact verbroken,
Of iemand reageert heel boos,
die is nog steeds kinderloos.
Gisteren deed ik nog een poging
en zei: 'Goh, wat is het kil vandaag',
Maar een middelbare dame
met opvliegers tot in haar haren
keek me zó vernietigend aan
dat ik maar verderop ging staan..

Dus...

Als we morgen met z'n achten
weer eens op de bus staan wachten,

zul je mij niet langer horen,
ik ga de stilte niet verstoren.
Ik voeg me in het rolpatroon
en kijk op mijn telefoon.

Je hoeft geen helderziende te zijn om te weten
Dat vrouwen uit Helmond
Dat vrouwen uit Helmond
Zonder uitzondering
Mooie en romantische vrouwen zijn

Zij vormen de drijvende kracht achter het leven
Zij hebben het enigma van bloemen
Ze zijn de maan, ze zijn het maanlicht
Ze zijn de blijdschap, ze zijn de schoonheid
Uit deze vrouwen is de liefde geboren

De vrouwen en de zwaluwen
Dragen de naam verder
Van deze mooie stad
Van deze mooie stad
Die Helmond genoemd wordt

Helmond stad

Ik begon van u te houden
Door de rechtschapenheid en eenvoud van uw volk
Door de schoonheid en charme van uw vrouwen
Door de grootte van uw kerken en van uw kasteel
En door het kanaal dat uw stad van zuiden naar het noorden doorkruist

Ik begon van u te houden
Door uw straten en steegjes te bewandelen
Rook kwam uit de schoorstenen
Het was lente en de sneeuw smolt

Alles was vreemd voor mij
De zon was goud zilver maar hij bruinde niet
Alle mensen waren mij onbekend
Maar als vreemdeling houd ik van Helmond, uw mooie stad

Geliefde stad Helmond

Jouw oude pleinen en gevels vertellen ons
Het verhaal van jouw geschiedenis
Dat vreugde en verdriet aan hen voorbij zijn gegaan
En ter nagedachtenis hieraan beierende kerkklokken

Woorden die herinneren aan jouw dialect
Klinken uit kieren en gaten van de daken
De wind kust en kreunt door jouw oude steegjes
Het kussen en het gekreun zijn verlangens naar die tijd

*Ik bereis de wereld, ga en sta
Maar waar ik ook kom, ach ja*

*Een wereldstad of tropisch strand
Het is Helmond waar ik het liefst beland*

*Katten lopen zonder lijn, vrij en fijn
Een beetje zoals ik wil zijn*

*Geen poespas nee, gewoon rechttoe
Met zachte G en zonder gedoe*

*Ik reis vaak en ver, maar graag naar huis
Want in Helmond, daar hoor ik thuis*

In de jaren 50 maakten Spaanse gasten
Didas-dekens bij Diddens en van Asten
En mijn oom maakte toen met hart en ziel
Bouten en moeren bij van Thiel
Mijn schoonvader Nico
Was handdrukker bij de Vlisco
Mijn broer maakte dozen bij van Dam
En verdiende zo zijn boterham
Verder laste mijn neef Jan
Aan de bruggen van Begeman
Bij Raaijmakers stonden twee neven

De hele dag velours te weven
En bij Jan de Wit werkte Toon Rijkers
Dat was mijn zwager, die maakte spijkers

Ik kan niet uitleggen hoe fijn
Het is om een Helmonder te zijn
Het is een heel speciaal gevoel
Elke Helmonder snapt wat ik bedoel
Ik vind de geboorte van een Helmonder
Nog elke keer een klein wonder

Italië heeft het Vaticaan'
En ook de Dom van Milaan
In Frankrijk besloot men voor Bernadette
In Lourdes een grote kerk te zetten
In Fatima verscheen Maria aan 3 kinderen
En wij hebben het Kapelletje van Binderen

Het was vroeger een fijne gedachte
Dat je nooit voor de brug hoefde te wachten
We hadden toen in de stad een fietsbrug
Dus dan nam je gewoon je fiets op de rug

Na een mooie Zaterdag
Gaaf de zon onder
De lucht is zwoel
Een heerlijk gevoel
Want morgen is het Zondag

Ik kijk over de grote stille hei
Er staan twee bomen zij aan zij
Het zijn twee beuken zo te zien

Maar ik zal er niet van staan te kijken
Als U zegt dat zijn twee eiken

Een sneeuwkllokje
Zo wit, zo puur
Maar wat jammer
Van de korte duur

Een prachtig beeld
Uit steen gehakt
Word zorgvuldig ingepakt
Voor een expositie-reis
Naar Tokio, Londen en Parijs

De mist verdwijnt
De zon verschijnt
Ik hoor zacht gesnater
Een zwaan glijdt in het water
Het water golft heel zacht
Dat is natuur, in al zijn pracht

Hij is mooi blank
En heel erg slank
Nu is hij nog verborgen
Maar op zekere morgen
Reist hij ten berge
Want het is 'n asperge

HET VEERPONT

Het veer vaart
Keer op keer
Heen en weer
De veerman is 'n oud schippertje

Ik krijg van het veer
Ook het heen en weer
Ik ben vaak net op tijd
Wat je noemt, op het nippertje

Het maanlicht scheen over de zee
Het gaf een prachtige gloed
Dat werd nog aangevuld met
Het ruisen van eb en vloed

Op dat strand stond ik met jou
Heel verliefd, romantisch te zoenen
Dat gevoel ebde heel snel weg
Want ik kreeg 'n golf water in mijn schoenen

André Kuipers

Zijn droom was vliegen
Heel snel en heel ver
Hij is gelanceerd
En is nu een ster
Maar dat laat hem koud
Hij is liever gewoon, astronaut

UITGAAN

Ik heb het gehad
'n Laatste pilsje

Ik ben het zat
Dat is niks raars
Ik ga vaak uit
Als 'n nachtkars

BeBizzy in Helmond is
Waar ik mijn huiskamer vond
Een bijzondere plek
In Helmond-Noord vind je deze stek
Waar mensen graag samenkomen
Om onder het genot van koffie of thee
Over allerlei onderwerpen te bomen
Hier is iedereen bijzonder en niemand gek
Je bent hier gewoon op de juiste plek
Jong, oud, rijk of arm
Bij BeBizzy is het altijd warm
Een schouder vind je hier altijd
Men neemt hiervoor de tijd
BeBizzy the place to be
For you and me

Helmond-Noord heeft twee kanalen
En bijzondere mensen met bijzondere verhalen
De Bundertjes, mooie vijvers en winkelcentrum De Bus
Helmond-Noord, dat is het dus.

De speeltuin is mijn lievelingsplek
Dat is toch helemaal niet zo gek?
Schommelen en glijden, dat is wat ik daar kan
Snappen jullie het nou, daar hou ik van.

In 'De Wissen' was ik vandaag
Daar kun je wandelen, dat doe ik graag
Elke dag wil ik daar zijn
Waarom? Nou, ik vind het er gewoon super fijn!

In deze wijk vind je heel veel water
En het kapelletje van Binderen staat er
Je vindt er de scouting en de kinderboerderij
Een prima wijk, voor jou en mij.

Hier vind je nog volkse gezelligheid
Organiseren ze feesten en garagesales op zijn tijd
Wie goed luistert hoort de Helmondse taal
En voor de vissers is er overal de knaal

Bende in Hellemond geborre
Dan kende 'r op an
Dé 't altijd
Nog wa ken worre

Zo was er maar één, het was een fenomeen
Nooit gemeen. of tegen het zere been

'n Meester in de ton, door de creaties die hij verzon
Virtuoos op de fluit, en toch kwam het er vals uit
De teksten die hij koos, waren bij momenten grandioos
Hij scoorde, met grappige Helmondse woorden
Met prachtige mimiek, verraste hij telkens zijn publiek
Vijf maal de Narrenkap, blijft toch bijzonder knap
Hij was beter dan de rest. He was "The Best"

Gulden Aa.

Loop steeds, pas voor pas,
Dan kun je zien, hoe alles ontluikt
Je handen raken het water aan,
De bron van veel leven is daar ontstaan:

Rietstengels, buigend in de wind,
De mooiste bloemen, die je daar vind,
Kikkers kwakend op een lelieblad

Gulden Aa,
Wat je ons gegeven hebt, is puur.
Verleden en heden
Zijn met elkaar verweven

De Bundertjes

Als ik door de Bundertjes loop
waar ik de koekoek roepen hoor
waar in lentetijd de populieren
de laantjes met een wattenkleed sieren
kikkers in de sloot luid kwaken
de koeien lui in weiden grazen
een wilde eend met jongen
zoekt naar een veilig onderkomen
waar het uitgeschoten riet
't nog zeldzaam wild 'n schuilplaats biedt
het veld goud glanst van boterbloemen
bereklaauw en distels weeld'rig bloeien
de ijsbaan in strenge wintertijd
danst van de gezelligheid
-dan ben ik blij dat dit stuk natuur
behouden bleef voor mens en dier
want daar is 't waar ik zo nu en dan
weer levensmoed bijtanken kan!

Zoals vuur en water
Zo binnenin mij
Geen gelach of geschater
Maar woede en verdriet
Geen ruimte voor de pijn
Als een explosie uit het niets

Als ik controle had over de tijd
Dan draaide ik het terug
Naar de tijd van jou en mij
Dan liet ik het oneindig herhalen
Al die herinneringen
Al onze verhalen

We schenen een lichtje in elkaars donker
Zo hebben wij elkaar gevonden
Samen schenen we voor elkaar, zoveel we konden
Nu is het weer donker
En zoekt mijn lichtje naar het jouwe, om weer te zijn verbonden

Ik vond jou
Jij vond mij
Wij vonden elkaar
Leerden van elkaar
Groeiden van elkaar
Houden van elkaar
Verbonden met elkaar
Hiervoor en hierna

Zoals vuur en water
Zo binnenin mij
Geen gelach of geschater
Maar woede en verdriet
Geen ruimte voor de pijn
Als een explosie uit het niets

Als ik controle had over de tijd
Dan draaide ik het terug
Naar de tijd van jou en mij
Dan liet ik het oneindig herhalen
Al die herinneringen
Al onze verhalen

We schenen een lichtje in elkaars donker
Zo hebben wij elkaar gevonden
Samen schenen we voor elkaar, zoveel we konden
Nu is het weer donker
En zoekt mijn lichtje naar het jouwe, om weer te zijn verbonden

Ik vond jou
Jij vond mij
Wij vonden elkaar
Leerden van elkaar
Groeiden van elkaar
Houden van elkaar
Verbonden met elkaar
Hiervoor en hierna

Als ik wandel door Binderense dreven
worden kwellende gedachten verdreven

Lopend onder hoge bomen kom ik vaak hondjes tegen
die met genoeg hun kontjes legen

Af en toe wil ik tegen een boom leunen
om me mentaal te steunen

Aan het einde van het pad kan ik reetjes bespeuren
die het malse gras keuren

Als ik terug loop met ferme treden
eindig ik in het kapelletje met enige gebeden

KATTEKOP

Ik word een grote, dikke poes,
die heerlijk kan relaxen.
Lekker in d'r eigen vel.
Maar o wee, wie dit verstoord.
Die breng ik in de knel
Die sla ik overboord.
Dan sla ik met mijn tijgerklauwen
tot ze hun bek gaan houwen.
Dan rijst in mij de kattenkop
en zit ik er bovenop.
Kom ik daarna weer bij m'n zinnen,
Dan ga ik lekker in m'n mandje spinnen.
Ik word een vrouw met pit.
Een echte hittepetit !
Maar... ook poezig, snoezig.

Helmond

Ik geef u een warme menselijk omhelzing
Ook de tijd bij u staat niet stil, u bent oud
U hebt problemen met het onthouden van mijn naam
En het kost u moeite om de naam uit te spreken

Ik herinner u eraan: ik ben die vreemdeling
Die u lang geleden in uw armen heeft ontvangen
En u zal niet vergeten uit dankbaarheid

Hm 5700

een groot hart voor velen van buiten
wordt centraal intenser
leeft als voorbeeld

Hm 5700 stad en drie dorpen

Stad

waar kerken hun wezen veranderen
waar de oudheid op avonden moderne klanken omarmt
waar verwoede pogingen maar niet leiden tot voetbaldromen

Dorpen

waar eigenheid de boventoon viert
waar afstand regeert
waar samen onderuit gaat

Hm 5700 gekleurd

paarse ideologie slachtoffer van rode idealisme
doorsneden met twee blauwe aders
en haaks een grijze dubbele streep
baadt in het groen
draagt de regenboog in zijn hart

Hm 5700 in stenen
oud vervangen door nieuw, nieuwer, nieuwst
dichter naar het heelal
en al dicht slibbend groeien
blinkend metaal de grond in
toekomstig wandelwinkelparadijs

Hm 5700 ambacht
maken als drijfveer
zuiden omgetoverd tot een grote werkplaats
textiel en metaal, handwerk voorheen
heden ten dage een campus vol knappe koppen

Helmond-Oost
Helmond-West
Helmond-Noord

Maar heeft u ooit van Helmond-Zuid gehoord?

Hebben jullie het al gehoord, van de Boerderij in Helmond-Noord?

Daar kun je biljarten, drink je koffie of thee, het is er gezellig, ga je met ons mee?

In deze wijk hebben ze twee kanalen, er wonen mensen met prachtige verhalen

De Bundertjes, mooie vijvers en winkelcentrum De Bus, een mooi stukje Helmond, dat is het dus

In Helmond-Noord vind je heel veel water, en het kapelletje van Binderen staat er

Cafetaria's, speeltuinen en de kinderboerderij, een prima wijk voor jou en mij

Hier vind je nog volkse gezelligheid, organiseren ze feesten en garagesales op z'n tijd

Wie goed luistert hoort er de Helmondse taal, en voor de liefhebbers is er overal de knaal

Jouw huizen zijn gebouwd van rode stenen
Jouw parken zijn met bloemen glooiende wandelpaden
Schoonheid is te vinden op straten en de terrassen
Waar dionysische dranken de vreugde nog vergroten

Helmond zonder beeldschoon te zijn ben je mooi
Het serene kanaal stroomt geruisloos door je hart
Op maanloze nachten ben jij de poëzie die
De wind zingt bij het licht van lantaarnpalen

Goedemorgen prachtig mooie zon
Hemelshoog stralend op mijn balkon
Terwijl de wolken voorbij schuiven,
Fladderen de duiven, het is alsof ze wuiven
Fluitende vogeltjes vliegen af en aan
Naar het mooie parkje, want dat is hun bestaan
Mensen die samen hun hondje uitlaten
Spelende kinderen zijn vrolijk en uitgelaten
Ganzen, zwanen, ik zie ze allemaal voorbij komen
Terwijl ik verzonken ben in mijn dromen

Starend uit het raam zie ik in de verte de zon alweer ondergaan
Mooie herinneringen flitsen voorbij

Al die mooie momenten aan de tijd met mijn grote liefde nog hier bij mij

ABC wat moet je ermee

A= analfabeet

B= beperkt

C= citaat

Een wereld die opengaat

Als je ervoor openstaat

Ga je het ABC leren

En het woord analfabeet de rug toekeren

Voel je niet beperkt

Want ik weet hoe dat werkt

Woorden, letters, zinnen

Boeken, gedichten, het ABC

Als je kunt lezen

Wordt de wereld zo veel mooier

Het leren van het ABC

Dat moet je ermee

Helmond

Waar ooit mensen katten mepten
En veul over textiel repten
Waar ze kletsten met een kei
en het niet alleen wij was maar ook wai
Waar het kanaal bevaren werd
en het kasteel bewoond

Is de Hellimonder van nu divers

in heel veel opzichten
en wist ie mooie nieuwe wijken te stichten
Hij wist achterstand in te halen
en schrijft nieuwe en groene verhalen
Op het gebied van (auto)techniek
fietsroutes en bloemenweiden
maar ook innovatie bij het afval scheiden

Er blijven altijd uitdagingen
Bijvoorbeeld de polarisatie tegengaan
Pesten, geweld en mensen met te weinig geld

Maar door de inzet van velen
en vrijwilligers die een grote rol spelen
mogen we trots zijn en onze stad tonen
want het is fijn om in Helmond te wonen!

Helmond

Jij staat hier nu in onze stad
waar vroeger heel veel is gebeurd
Genoten, gewerkt, geliefd en geleden
Geleerd, gegeten, gekocht en versleten
Gebouwd, getrouwd, gelachen en gehuild
Opgeruimd, schoongemaakt maar ook vervuild

Deze erfenis is deel van onze stad
Maar omdat we van fouten leren
verbeteren, luisteren, helpen en proberen
en samen geldt voor allemaal
schrijven we, alle diversiteit ten spijt,
vandaag in Helmond een nieuw verhaal

Kom je bij me zitten?

Dan kunnen we bankzaken doen

Als je me ziet

Dan zie je me wel zitten

Ik ben de zittende prins

Op zoek naar een vermoeide prinses

Twee kanalen stromen stil langs stad en steen,
gescheiden paden, spiegels van het bestaan.
De een weerspiegelt wolken, zacht en sereen,
de ander draagt het ritme van de maan.

Langs oevers groeien dromen, traag en breed,
met boten die gedachten met zich voeren.
Het water fluistert wat geen mens vergeet,
een taal van tijd in golven die niet roeren.

Ze ontmoeten zich nooit, maar kennen elkaar,
in elke bocht, elk riet dat zacht beweegt.
Twee zielen stromend, parallel en klaar,
voor elke weg die langs hun bedding leeft.

In onze wijk, waar men je nog kent

Is Jan aan het klussen, permanent

Annie met haar katten, een stuk of tien

Als ze jou kent, een groet misschien

Af en toe bakt Ahmed brood voor de buren

Terwijl Nora op straat speelt, soms wel uren

Opa Wim voelt zich de koning te rijk

Dat hij kan wonen in deze wijk

Ze hangen op de hoek, een groep vol energie

Met blikken die zeggen: 'Wij horen hier, of nie?'

Je hebt luidruchtige en ook wel stille

Ze vragen zich af wat ze eigenlijk willen

Een bal, een lach, een ruzie, een grap

De wereld ontdekken, stap voor stap

Tussen voordeur en tuintjes bewegen zij zich voort

Jonge avonturiers, precies zoals dat hoort

Bij de sluis houdt het water zijn adem in

Een schip wacht rustig op een nieuw begin

Met zware deuren sluit ze tijd en stroom

Een grens maar ook een doorgangsdroom

Het waterpeil daalt, dan stijgt het weer

Een mechanisch wonder, keer op keer

Ze opent zich langzaam voor wat verder moet gaan

En sluit zich weer, als het werk is gedaan

Maar hier is het anders, geen schip dat nog passeert

Haar tandwielen roesten, vergeten, verweerd

Door haar keel stroomt slechts nog het zoete water

En plezierbootjes dan? Nou, misschien voor later

De burens lachen, delen koffie en klets

Heel serieus of juist slappe zwets

Ze leven naast elkaar, gescheiden door een muur

Da's geen probleem, het blijft je buur

Ik fiets door de wijk, de zon op mijn gezicht
De straten vol leven, in warm ochtendlicht
Een knik naar een bekende, een zwaai naar een kind
Vandaag is het leven mij goed gezind

In onze straat woont hij, het zonderling figuur
Is meestal rustig en soms overstuur
Praat tegen zijn planten of schreeuwt naar de maan
Zo heeft hij nog meer rare dingen gedaan

Opeens kan hij mopperen tegen een lege stoel
Of geeft hij je met zijn streken een goed gevoel
Nee, zijn gedrag is heel anders dan dat van mij
Maar dat geeft niks hoor, hij hoort er bij

